

opusdei.org

Prelaatin kirje (syyskuu 2009)

Piispa Javier Echevarría valottaa Pyhän Äitimme juhlia, joita vietetään tässä kuussa, ja vakuuttaa meille, että Maria hankkii meille armon, jota tarvitsemme selvitäksemme päivittäisistä ponnisteluistamme.

26.10.2009

Rakkaat lapseni: varjelkoon Jeesus
tyttäriäni ja poikiani!

Olemme aloittaneet jälleen Neitsyt Marian juhlien täyttämän kuukauden. Kuten aina, nämä juhlallisuudet tuovat iloa meidän sydämiimme, jotka tiedämme olevamme hänen lapsiaan. Minulle tämä kuukausi pitää sisällään erityisiä muistoja, koska syyskuun 8. päivänä, pyhän Marian syntymän juhlana, pyysin pääsyä Opus Dein jäseneksi. Itse olen aina pitänyt tätä Äitimme erityisenä hyväilynä juhlapäivänsä johdosta – kuten on tapahtunut kaikille meille.

Kerran esittäessään ajatuksia Kolmen Tietäjän kutsumuksesta, jotka matkustivat Betlehemiin tähden johdattamina, Isämme totesi:”***Meillä on ollut sama kokemus. Myös me huomasimme uuden valon loistavan sieluumme ja kasvavan yhä suuremmaksi. Se oli halua elää täysin kristillistä elämää, kiihkeää tarvetta ottaa Jumala vakavasti. Jos jokainen***

*teistä kertoisi ääneen
intiimeimmät yksityiskohdat siitä,
miten itse kunkin kutsumus teki
itsensä tiettäväksi, me muut
päättelisimme heti, että se oli
Jumalan aikaansaannosta.
Kiittäkäämme tästä lahjasta
Jumalaa Isää, Jumalaa Poikaa,
Jumalaa Pyhää Henkeä, ja Pyhää
Mariaa, jonka kautta kaikki
taivaan siunaukset tulivat meidän
osaksemme. Yhdessä uskon
kanssa se on suurin lahja, mitä
Herra voi kenellekään luodulleen
antaa. Se on hyvin määrättyä
halua saavuttaa rakkauden
täyteys vakuuttuneena siitä, että
pyhyys on välttämätöntä eikä vain
mahdollista sosiaalisissa ja
ammattillisissa tehtävissämme.”(1)*

Pyhä Bernhard, tuo intomielinen Marian kunnian laulaja, ilmaisi saman asian ihailtavan hyvin yhdessä saarnoistaan, jonka hän oli omistanut Neitsyt Marialle: ”Jos

aurinko lakkaisi valaisemasta maailmaa, miten meillä voisi olla päivänvalo? Jos Maria otettaisiin pois, Meren tähti ja epäilemättä suuren ja valtavan meren, niin mitä muuta jäisi jäljelle kuin kaiken kätkevä pimeys, kuoleman ja sydänyön varjo. Sielumme syvyyksistä, kaikella sydämemme rakkaudella ja tahtomme halulla, kunnioittakaamme Mariaa, koska niin on Herran tahto, joka halusi meidän ottavan kaiken vastaan Marian kautta.”(2)

Hengellinen traditio on nimittänyt Mariaa *kaikkivoivaksi anojaksi*, sillä mitä tahansa hän pyytää Pojaltaan, poikkeuksetta annetaan meille. Pyhä Äitimme tietää varsin hyvin, mikä edistää Jumalan kunniaa ja meidän hengellistä hyvinvointiamme, ja juuri tätä hän pyytää Jumalalta meille. Pyytäkäämme siis hänen esirukoustaan suurella luottamuksella ja sinnikkyydellä

tässä kuussa, joka – kuten jo
mainitsin – on täynnä Marian juhlia.
Jokaisesta näistä juhlista me voimme
imeä – kuten mehiläiset kukista –
niitä aineksia, joita tarvitsemme
tuottaaksemme Jumalan avulla
hunajaa, sitä hengellistä ravintoa,
jota me kaikki pienten lasten tavoin
tarvitsemme. Äitimme itse rohkaisee
meitä niillä innoittuneilla sanoilla,
jotka liturgia asettaa hänen
huulilleen: *Minä olen
oikeudenmukaisen rakkauden, ja
pelon, ja tiedon, ja pyhän toivon Äiti.
Minussa on tien kaikki armo ja
totuus, minussa on kaikki elämän
toivo ja hyve. Tulkaa minun luokseni,
kaikki te jotka haluatte minua, ja
täyttykää hedelmistäni. Sillä minun
henkeni on suloisempi kuin hunajaa,
ja minun perintöni parempi kuin
hunaja ja hunajakkenno. (3)*

Niin suuren aarteen edessä
pyytäkäämme itsellemme
lähestyessämme usein Äitiämme

päivän mittaan, suuria ja pieniä tarpeitamme. Tuleeko tuo hellä kutsu ”Äiti, Äitini!” usein sydämiimme ja huulillemme, niinkuin se tuli jatkuvasti Isämme huulille? Kutsummeko häntä äidin hoivaa tarvitsevan lapsen kiihkeydellä ja luottamuksella?

Tämän kuun ensimmäinen Marian juhla on Autuaan Neitsyt Marian syntymäpäivä 8. syyskuuta. Olemme kai usein pohtineet sitä, että Marian syntymän kautta maailman pelastuksen päivä alkoi kajastaa, koska hänestä *ortus est sol justitiae, Christus Deus noster*: ”on syntynyt vanhurskauden aurinko, Kristus meidän Jumalamme.”(4) Profeetat ovat ennustaneet tämän ikimuistaisen päivän ja Kirkko korostaa sen merkitystä valitsemalla Messun ensimmäiseksi lukukappaleeksi Miikan kirjoituksen Betlehemistä, kaupungista jossa Messias oli syntyvä. Paavi painottaa:

”Messias, ennustuksen mukaan, on oleva kuningas Daavidin jälkeläinen, hänen laillaan Betlehemissä syntynyt, mutta hahmo, joka ylittää inhimillisen rajat. Hänen ’juurensa’, siinä sanotaan ovat ’muinaisuudessa’, kadonneista kaukaisimmista ajoista, ikuisuuden rajamailla. Hänen suuruutensa ulottuu ’maan ääriin saakka’, kuten myös hänen rauhansa (kts Miika 5:1-4).(5)” Ja Benediktus XVI jatkaa: **”Voidellun Herramme’ tulemista, joka on alku ihmisten vapauttamiselle, profeetta kuvaa arvoituksellisella ilmauksella: ’siksi ajaksi, kun synnyttäjä synnyttää.’ (Miika 5:3). Siten liturgia – mikä on uskon erinomainen koulu – opettaa meidät näkemään Marian syntymässä suoran yhteyden Messiaaseen, Daavidin Poikaan.”(6)**

Miikan salaperäisissä sanoissa voimme nähdä viittauksen Jesajan

profetiaan, jonka evankeliumi liittää Mariaan: *ecce, virgo concipiet et pariet filium et vocabit nomen eius Immanuel*. Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja antaa hänelle nimen Immanuel.(7) Nämä sanat täyttyvät Ilmestyksen hetkellä, jolloin jumalallinen Sana tuli lihaksi kaikkein puhtaimman pyhän Marian kohdussa, Pyhän Hengen vaikutuksella.

Tämän juhlan evankeliumi esittää meille Jeesuksen sukujakson Matteuksen mukaan ja päättyy Herramme sikiämisen ilmoitukseen.

”Se kuvaa Israelin historian Abrahamista alkaen ikäänkuin pyhiinvaellusmatkana, joka nousuineen ja laskuineen, polkuineen ja poikkeamisineen, johtaa meidät lopulta

Kristukseen.”(8) Tässä pitkässä Vanhan Testamentin henkilöahmojen luettelossa oli miehiä ja naisia uskollisia Jumalalle,

mutta ei puutu sellaisiakaan, jotka toimivat toisin. Löydämme sieltä suuret patriarkat Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin, jotka vastasivat kuuliaisesti jumalallisiin vaatimuksiin. Mutta löytyy myös johtajia, kuninkaita ja tavallisia ihmisiä, jotka olivat suuria syntisiä. Jotkut heistä katuivat, toiset eivät. Benediktus XVI painottaa, että **”sukupuun valon ja pimeyden hahmoineen, onnistujineen ja epäonnistujineen, osoittaa meille, että Jumala voi kirjoittaa suoraan jopa historiamme kieroimmista linjoista. Jumala sallii meille vapautemme, ja kuitenkin jopa epäonnistumisistamme hän voi löytää uusia polkuja osoittaa rakkauttaan. Jumala ei epäonnistu. Siten tuo sukuhistoria on tae Jumalan uskollisuudesta; tae siitä, että Jumala todella sallii meidän epäonnistua, ja esittää kutsun oikaista elämämme yhä uudelleen häntä kohti, kulkeaksemme aina**

**uudelleen kohti Jeesusta
Kristusta.”(9)**

Tämä on yksi niistä opetuksista, joita pyhä Josemaria kutsui meitä oppimaan tästä lukukappaleesta.

”Evankelistat eivät voineet kirjoittaa kaikkea, mitä tiesivät Jeesuksesta, koska siihen he olisivat tarvinneet valtavat määrät kirjoja kokoamaan täydellisesti hänen sanojaan ja tekojaan.

Kuitenkin heidän valitsemiensa tapahtumien joukossa on joitakin, jotka saavat apostolit itsensä näyttämään huonossa valossa. Silti kaikilla heillä on mukana tietty opetus.”(10) Ja hän täsmensi:

”Tarkastelkaamme jälleen Jeesuksen syntyperää. Sieltä me löydämme miehiä ja naisia – Joosefin ja Marian esi-isiä – jotka ajoittain eivät olleet kovin esimerkillisiä. Varmasti Jumalanäiti haluaa meidän oivaltavan, että hän, joka on täysin

**puhdas – tahraton – hyväksyy
meidät tahroinemme. Kun
lähestymme Mariaa ja Jeesusta
omatunto puhtaana, vilpittömällä
halulla, silloin ei mikään
menneisyydessä tapahtunut
merkitse mitään. Voimme aloittaa
elämämme ikään kuin uudelleen.
Sitä varten kaiken päivää meidän
tulee usein tarkistaa
tarkoituspäivämme.”(11)**

Nämä pohdiskelut, tänä pappien
vuonna, kehoittelevat meitä – papit
mukaanluettuina –toteuttamaan
laajaa apostolaattia korostaen
parannuksen sakramentin tärkeyttä
ja kiitollisuutta tästä välineestä saada
anteeksianto synneistämme, jonka
Jumala on Kirkolle antanut. Samalla
nämä pohdiskelut auttavat meitä olla
täynnä optimismia ja tyyneyttä,
koska Jumala ei väsy
heikkouksiimme, vaikkei hän niitä
haluakaan. Eivät syntimme, eivätkä
puutteemme voi erottaa meitä

Hänestä, jos olemme niistä pahoillamme ja pyydämme anteeksi tarvittaessa parannuksen sakramentin kautta. Herramme haluaa vetää meitä laupeudellaan jatkuvasti rakkautensa piiriin.

Toistan vielä kerran saman periaatteen pyhän Josemarían sanoin: **”Säilyttäkäämme aina tämän näkökulman ponnisteluihimme. Emme voi koskaan unohtaa, että sisäisessä elämässämme meidän on taisteltava lannistumatta. Emme voi menettää rohkeuttamme nähdessämme tarvetta, ei vain kerran vaan monta kertaa, oikaista kurssiamme Jumalan palvelemisessa.”**(12)

Neljä päivää Neitsyt Marian syntymän jälkeen, syyskuun 12. päivänä, vietetään Neitsyt Marian suloisan nimen juhlaa. Mitä iloa tunnemmekaan kutsuessamme

Äitiämme hänen nimellään! Meidän
tulisi aina pitää Maria
sydämissämme ja huulillamme,
mutta erityisesti silloin kun
sielumme on järkkynyt kiusausten ja
vastusten tuulissa, joita Jumala sallii
kehittääkseen nöyryyttämme ja
herättääkseen meissä täydellisen
luottamuksen Hänen
kaikkivoipaisuuteensa.

Näinä koettelemuksen hetkinä
voimme tavalla tai toisella menettää
rohkeutemme, mikä saattaa
vähentää halukkuuttamme jatkaa
taistelua. Silloin meidän on
kiinnitettävä hellittämättä
katseemme *Stella Marikseen*, Meren
Tähteen, Neitsyt Mariaan.
Kuunnelkaamme Pyhän Bernhardin
ääntä hänen tutussa
kirjoituksessaan: ”Jos kiusauksen
tuulet nousevat, jos kohtaat
koettelemuksen riuttoja, katso
tähteä, huuda Mariaa... Et joudu
harhaan jos seuraat häntä, et joudu

epätoivoon jos pyydät häntä, et eksy jos ajattelet häntä. Jos hän ottaa sinua kädestä, et sorru; jos hän suojelee sinua, et tarvitse pelätä mitään; et väsy jos hän johdattaa sinua; saavutat päämääräsi jos hän vartioi sinua. Ja sinä olet kokeva henkilökohtaisesti, miksi sanotaan: ja *Neitsyen nimi oli Maria* (Lk 1:27).”(13)

Neitsyt Marian voimakkaan avun turvin olemme aina voittoisia, vaikka ajoittain saatammekin kokea tappion päivittäisten ponnistelujemme tiimellyksessä. Maria ei koskaan väsy vartioimaan meitä, ja kun hän kuulee nimensä huulillamme, hän kiiruhtaa heti suojelemaan meitä.

”Äiti! – Huuda häntä kaikin voimin. – Hän kuuntelee sinua. Ehkä hän näkee sinun olevan vaarassa. Silloin hän, äitisi pyhä Maria, antaa sinulle Poikansa armon avulla syleilynsä lohtua ja hyväilyjensä hellyyttä. Ja tunnet

saaneesi lohdutusta uutta taistelua varten.”(14)

Jeesuksen Äidin tuskat -muistopäivä syyskuun 15. päivänä puhuu meille hiljaisen ja salaisen uhrin arvosta. Ihailkaamme ja mietiskelkäämme hänen voimaansa kärsimyksen ja surun hetkellä. **”Jeesus tuntee uudelleen saavansa lohdutusta Äitinsä hiljaisesta ja rakastavasta läsnäolosta. Maria ei huuda, hän ei juokse puolelta toiselle. Stabat: hän seisoo siellä Poikansa luona.”**(15) Tyttäreni ja poikani, eikö tämän pitäisi opettaa meille, että rohkeus pysyä sinnikkäästi lähellä Ristiä, lähellä Kristusta Ristillä, on yliluonnollinen hedelmien edellytys ja tae? Äitimme vastauksen muisto auttakoon meitä ojentautumaan fyysisen tai moraalisen kärsimyksen hetkellä silloinkin, kun kiusaus kapinoida yrittää ujuttautua sieluunne. Kehotan teitä silloin uudistamaan saman päätöksen, joka

auttoi isäämme viemään eteenpäin Jumalan hänelle antamaa tehtävää: **”Sitäkö haluat, Herra?... Sitä minäkin haluan!”**(16)

Sitäpaitsi, miten voisimme olla muistamatta rakkaan Don Alvaromme muistopäivää? Pyytäkäämme hänen esirukoustaan tämän isämme ensimmäisen seuraajan nimittämispäivänä, jotta hän saisi Jumalalta meille sitä mielen tyyneyttä ja sielun rauhaa, jota hän levitti ympärilleen kaikkina aikoina, mutta erityisesti ristiriitojen tai vaikeuksien hetkinä.

Lopuksi, syyskuun 24. päivänä meillä on Mercedin Neitsyt Marian liturginen muistopäivä, jonka avuksi kutsumiseen pyhä Josemaria turvautui hetkinä, jotka olivat ratkaisevia Opus Dein historiassa, varmana että hän saisi anottua armoa, ”merces”, jota hän tarvitsi palvellakseen sieluja paremmin.

Kääntykäämme mekin hänen puoleensa, tuon hyvin äidillisen nimen turviin pyytäen niitä yliluonnollisia lahjoja, joita Kirkko - ja sen osanen joka on Opus Dei, sekä myös jokainen meistä nyt tarvitsemme. Älkäämme unohtako anoa Jumalalta itsepintaisesti tänä pappien Vuonna (painotan tätä tarkoituksellisesti) pappiskutsumuksia sekä kaikkien pappien pyhyyttä.

Varatkaa rukouksissanne erityinen paikka niille veljillenne, joille toimitan pappisvihkimyksen Torreciudadissa syyskuun 6. päivänä. Ja kuten muistutan teitä joka kuukausi, rukoilkaa innokkaasti päivittäin Paavin ja kaikkien yhteistyöntekijöitensä puolesta. Rukoilkaamme kiihkeästi *Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra* -rukousta, jonka kohotamme joka päivä taivaaseen päivittäisissä

rukouksissamme.(17) Olkaamme hänen kanssaan, aivan erityisesti, hänen vierailun aikana Tshekin tasavallassa tämän kuun 26-28. päivinä.

Olin yhdessä kanssanne rukoillessani Kaitselmuksen Neitsyt Marian kuvan edessä Puerto Ricossa ja Guadalupen kuvan edessä Meksikossa. Minulla oli myös mahdollisuus (meillä kaikilla oli) viettää aikaa Kölnin katedraalin triptyykin edessä, missä pyhä Josemaria vietti Pyhää Messua useita kertoja ja esitti kiitokset Golgatan uhrista palvoen Jumalaa ja tarttuen lujasti kaikkivoivan anojan, Ätimme Pyhän Marian käteen.

Tyttäreni ja poikani, meitä odottaa niissä maissa missä työskentelemme apostolisesti runsas ja ilotäyteinen työ sielujen hyväksi. Sentähden haluan kertoa teille, että viime elokuun 15. päivänä uudistaessani Opus Dein omistamisen Marian

Tahrattomalle Sydämelle kerroin
Äidillemme, että me haluamme
omaksua pyhän Josemarian
Loretossa vuonna 1951 tekemän
pyynnön, jotta into koko
ihmiskunnan pelastumisen puolesta
valtaisi meidät jokaisena päivänä.

Siunaan teitä kaikella rakkaudella,

Teidän Isänne

+Javier

Pamplona, syyskuun 1. päivänä, 2009

1. Pyhä Josemaria, vrt. Christ is
passing by, nr 32

2. Pyhä Bernhard, saarna Autuaan
Neitsyt Marian syntymäpäivänä
(saarna ”kanavasillasta”)

3. Siir. 24:24-27

4. Roomalainen Messukirja, Autuaan
Neitsyt Marian syntymäpäivä,
Alkuvirsi

5. Benediktus XVI, Saarna Bonarian Neitsyen muistomerkillä (Cagliari), 7.syyskuuta 2008

6. Benediktus XVI, Saarna Bonarian Neitsyen muistomerkillä (Cagliari), 7.syyskuuta 2008 7. Jes. 7:14; Mt. 1:23

8. Benediktus XVI, Saarna Neitsyt Marian Syntymäpäivänä, 8.

syyskuuta, 2007 9. Benediktus XVI, Saarna Neitsyt Marian

Syntymäpäivänä, 8. syyskuuta, 2007

10. Pyhä Josemaria, Muistiinpanot mietiskelystä, 8. syyskuuta 1966 11.

Pyhä Josemaria, Muistiinpanot mietiskelystä, 8. syyskuuta 1966

12. Pyhä Josemaria, Muistiinpanot mietiskelystä, 8. syyskuuta 1966 13.

Pyhä Bernhard, Saarna 2 Marian Ilmoituksen päivänä, 17 14. Pyhä

Josemaria, *Tie*, nro 516 15. Pyhä

Josemaria, *Jumalan ystäviä*, nr 288 16.

Pyhä Josemaria, *Tie*, nro 762 17. Vrt.

Ps 40 (41):3

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/prelaatin-kirje-
syyskuu-2009/](https://opusdei.org/fi-fi/article/prelaatin-kirje-syyskuu-2009/) (15.4.2025)